

всички ни: какъ ще се сдоговаряме и сътъкняваме ние въ София или Пловдивъ.

Съ една дума, Лапчо, ти съ досегашния резултатъ можешъ да си доволенъ, — а имашъ връме да примислишъ подробно и което остава. Очевидно е, че Богъ помага и самото забавяние на работата е за добро.

Въ всъки случай ти тръбва да бързашъ уяснението на пръвостающитъ въпроси, — за да те несвари разръщението на въпросътъ въ П-гъ неприготвенъ,

Постжпай умно и полека и прибирай се по-рано дома. Това послѣдното е най-доброто. А сега хайде да те видя на работа.

11 ч.

Съ тебе, Лапчо, какво може да се случи въ България? — Биръ-билиюкъ работи: а) може да не искатъ да ме пуснатъ, т. е. може да ме нѣма въ испратениятъ отъ София списъкъ.

— Тогава ще останешъ въ Ц-дъ и ще пишешъ въ София до всички, които могатъ да спомогнатъ позволението да се върнеши, ще молишъ и плачешъ, ще вричашъ за всичко. Сѫщо ще се молишъ и Вълковичу.

— б) Може да ме пуснатъ, но да ме интерниратъ негдѣ каквото въ Карнобатъ или Голѣмо-Канаре или пъкъ въ Ловечъ, или гдѣ да е, но не тамъ гдѣто ти изнася. Тогава?

— Тогава пакъ ще се молишъ и пр. и най-сетне ще траешъ и ще чакашъ времето си. Да избѣгашъ е мѫжно, понеже въ главните центрове особено тѣ познаватъ.

— в) Може да ме пуснатъ въ София, а Кобургъ да се разхожда изъ Пловдивъ или гдѣ да е.

— Тогава ти ще минешъ въ Пловдивъ съ дружината, и ще правишъ, каквото би правилъ въ София.

— г) Но може да ме пустятъ парочио и, ако ме подозрятъ, да ме хванатъ и съ истязания да искатъ да истрѣгнатъ изъ мене признания или открития. — Тогава?

— Тогава не ще остане друго, освѣнъ да тършишъ. За всъки случай, ти ще имашъ отровата съ себе си. И вѣрвамъ че ще предпочтешъ да се отровишъ, отъ колкото да иска-